

طیبه رضوانی

و تو ای رفیق مهربان من: چه ستّاری! چه رحمانی! خطا می‌کنم
می‌بخشی، گناه می‌کنم می‌پوشانی، پس ستایش سزاوار توست که در
کرم‌ت معنی نیست و در بزرگی‌ات همتایی نیست که آنچه تو آفریدی
بیافرندی. تویی آن کریم که پدیده‌های هستی را پدیدار و تمام کائنات را
به قدرت خویش استوار کردی. تو را می‌شناسم، با زبانی تو را می‌خوانم که
تو به من عطا کردی. صدایت می‌کنم، صدای مرا می‌شنوی؟
می‌خوانمت، پاسخ می‌دهی؟ بر بنیوایی‌ام بخشش می‌کنی و بر
پریشانی‌ام مهر می‌ورزی؟!

کنہ

[illegible]

۱۱/۱۱

صاحب امتیاز: دکتر علی مصباح / مدیر مسوول: احمد عجمی / سردبیر: حامد حجتی
طراح: وگرافست: محمد امین محمدلو
ایران: ابراهیم چراغی / علی مسودی / چاپ: محمد / پتوگرافی: قم اسکندر
شماره: ۱۹۹ / شماره: ۱۹۹ / شماره: ۱۹۹